

C-470/19. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2019. június 17.

A kérdést előterjesztő bíróság:

High Court (Írország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. május 21.

Fellebbező:

Friends of the Irish Environment Limited

Ellenérdekű fél:

Commissioner for Environmental Information

Az alapeljárás tárgya

A kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő ügy tárgyát a fellebbező által környezeti információkhoz való hozzáférés iránt előterjesztett kérelem képezi, amelyet a fellebbező azért terjesztett elő, hogy hozzáférhessen a Courts Service of Irelandnél (bírósági hivatal, Írország) (értesítés alapján fellépő első fél) meglévő olyan bírósági nyilvántartásokhoz, amelyek az *X and Y* (értesítés alapján fellépő második fél) *v An Bord Pleanála* (a tervezési ügyekben hatáskörrel rendelkező nemzeti jogorvoslati szerv) (értesítés alapján fellépő harmadik fél) 2013 450 JR ([[2016]] IEHC 134) eljárással kapcsolatosak, amely eljárásban az Irish High Court (felsőbbíróság, Írország) 2016. február 25-én ítéletet hozott, amelyet fellebbezéssel nem támadtak meg.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

A kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet az EUMSZ 267. cikk alapján terjeszti elő. A kérdést előterjesztő bíróság a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon

kívül helyezéséről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikke 2. pontjának az értelmezését kéri.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

A környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének 2. pontja értelmében vett „bírói minőség” gyakorlásának minősül-e az olyan eljárással kapcsolatos bírósági nyilvántartásokhoz való hozzáférés ellenőrzése, amely eljárásban jogerős ítéletet hoztak, a fellebbezési időszak eltelt és fellebbezés vagy más kérelem elbírálása nincsen folyamatban, azonban amelyben bizonyos körülmények esetén további kérelem terjeszthető elő?

Nemzetközi egyezmények

A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezmény (a továbbiakban: Aarhusi Egyezmény).

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

A környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: irányelv) (1), (9), (11) és (16) preambulumbekzdése, 1. cikke, 2. cikkének 2. pontja és 4. cikke.

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1049/2001 rendelet) 4. cikkének (2) bekezdése).

A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló, 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: aarhusi rendelet).

Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 255. cikke.

AZ Európai Unió működéséről szóló szerződés 15. cikkének (3) bekezdése.

A természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai

parlamentari és tanácsi rendelet (általános adatvédelmi rendelet) 23. cikke (1) bekezdésének f) pontja.

A Törvényszék eljárási szabályzata 38. cikkének (2) bekezdése.

2012. február 14-i Flachglas Torgau ítélet, C-204/09, EU:C:2012:71.

Sharpston főtanácsnok Flachglas Torgau ügyre vonatkozó indítványa, C-204/09, EU:C:2011:413.

2013. július 18-i Deutsche Umwelthilfe ítélet, C-515/11, EU:C:2013:523.

Poiares Maduro főtanácsnok Svédország és API kontra Bizottság és Bizottság kontra API egyesített ügyekre vonatkozó indítványa, C-514/07 P, C-528/07 P és C-532/07 P, EU:C:2009:592 (a továbbiakban: API indítvány).

2010. szeptember 21-i Svédország és társai kontra API és Bizottság ítélet, C-514/07 P, C-528/07 P és C-532/07 P, EU:C:2010:541.

2017. július 18-i Bizottság kontra Breyer ítélet, C-213/15 P, EU:C:2017:563.

2013. december 19-i Fish Legal és Shirley ítélet, C-279/12, EU:C:2013:853 (a továbbiakban: Fish Legal ítélet).

2018. július 25-i Minister for Justice and Equality (Az igazságszolgáltatási rendszer hiányosságai) ítélet, C-216/18 PPU, EU:C:2018:586 (a továbbiakban: LM-ítélet).

A hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések

European Communities (Access to Information on the Environment) Regulations 2007—2018 (az Európai Közösségek környezeti információhoz való hozzáférésre vonatkozó rendelkezéseiről szóló rendelet) (az irányelvet átültető nemzeti rendelet) (a továbbiakban: rendelet)

Court Officers Act 1926 (a bírósági tisztviselőkről szóló 1926. évi törvény; a továbbiakban: 1926. évi törvény) 65. cikke

Freedom of Information Act 1997 (az információszabadságról szóló 1997. évi törvény) 6. cikkének (1) bekezdése

A bírósági nyilvántartásokhoz való hozzáférésre vonatkozó nemzeti jog áttekintése

Úgy tűnik, a harmadik felek bírósági nyilvántartásokhoz való hozzáférésére vonatkozó nemzeti ítélkezési gyakorlat ellentmondásos és a szóban forgó határozatokat nem egyeztetették össze. Úgy tűnik, az ítélkezési gyakorlat azt az álláspontot támogatja, hogy a bíróságok ellenőrzést gyakorolnak a bírósági

nyilvántartások kezelése fölött, és hogy az adatokat harmadik feleknek kizárólag bírósági végzés alapján lehet kiadni. Egy ügyben azonban elismerést nyert az az elv, hogy szabadon hozzá lehet férni az „olyan dokumentumokhoz, amelyeket nyilvános bírósági tárgyaláson már szabadon ismertettek”, és amelyekre nem vonatkoznak jelentéstételi vagy egyéb korlátozások.

A releváns ítélkezési gyakorlat részét képező egyik határozatban sem vizsgálták meg, hogy az irányelv milyen hatást gyakorol a bírósági nyilvántartásokhoz való hozzáférésre.

E terület nemzeti szabályozása a bírósági nyilvántartásokhoz való hozzáférés ellenőrzését bírósági feladatnak tekinti; a bíróságok eljárási szabályai olyan rendelkezéseket írnak elő, amelyek értelmében a harmadik feleknek a bíróságtól engedélyt kell érniük, hogy hozzáférhessenek a bírósági nyilvántartásokhoz, és létezik a harmadik felek bírósági nyilvántartásokhoz való hozzáféréseivel foglalkozó gyakorlati útmutató, azonban ezek a bíróságok ellenőrzése alá tartoznak.

Az információszabadságról szóló 1997. évi törvény 6. cikkének (1) bekezdése ugyanakkor rögzíti, hogy: „E törvény rendelkezéseitől függően minden személy jogosult arra, hogy hozzáférjen a közjogi szervek által vezetett bármely nyilvántartáshoz és [erre irányuló] kérelem esetén számára a hozzáférést biztosítani kell; e törvény a biztosított jogra a továbbiakban a hozzáféréshez való jogként utal.”

Ezenfelül a nemzeti jog alapján az eljárást újból meg lehet indítani a jogerős határozat meghozatalát és/vagy a jogorvoslati lehetőségek kimerülését követően. Jóllehet ez nem megszokott, az eljárás újból megindítható számos korlátozott körülmény fennállása – köztük a jogorvoslat előterjesztésére rendelkezésre álló idő meghosszabbítása iránti kérelem (e kérelem előterjesztésének nincs külső korlátja), valamely bírósági határozatban szereplő állítólagos hiba kijavítása iránti kérelem vagy valamely állítólagosan szabálytalanul meghozott bírósági határozat hatályon kívül helyezése iránti kérelem – esetén.

Az is megjegyzendő, hogy a jogerős határozat meghozatalát és/vagy a jogorvoslati lehetőségek kimerülését követően is terjeszthető elő kérelem a bírósági nyilvántartásokhoz való hozzáférés iránt valamely egyezség kikényszerítése vagy annak érdekében, hogy későbbi eljárásban érdemben el lehessen bírálni valamely estoppelrel vagy *res iudicata*-val kapcsolatos kifogást.

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 2016. július 9-én a fellebbező írásban megkereste Írország bírósági hivatalát és másolatot kért az értesítés alapján fellépő második és harmadik fél között a High Court (felsőbíróság) előtt zajló eljárással kapcsolatos beadványokról, eskü alatt tett nyilatkozatokról/bizonyítékokról, írásbeli észrevételekről és jogerős

határozatokról. A fellebbező a kérelmet az Aarhusi Egyezmény, az irányelv és a rendelet szerint terjesztette elő.

- 2 2016. július 13-án a fellebbező választ kapott a kérelmére, amely szerint a bírósági hivatal a rendelet áttekintését követően arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendelet hatálya nem terjed ki a bírósági eljárásban előterjesztett iratokra, és hogy ezen iratokhoz kizárólag az eljárásban részt vevő felek és azok jogi képviselői férhetnek hozzá.
- 3 2016. július 18-án a fellebbező arról tájékoztatta a bírósági hivatalt, hogy belső vizsgálat lefolytatását kéri. Mivel a rendeletben előírt egy hónapon belül nem kapott semmilyen választ, úgy kellett tekinteni, hogy e kérelmét a bírósági hivatal elutasította, aminek következtében a fellebbező jogosulttá vált arra, hogy fellebbezéssel forduljon az ellenérdekű félhez.
- 4 A fellebbező fellebbezését 2016. szeptember 15-i dátummal terjesztette az ellenérdekű fél elé, és annak átvételét az ellenérdekű fél 2016. szeptember 16-án nyugtázta.
- 5 Az ellenérdekű fél a 2017. július 31-i határozatában megállapította, hogy a bírósági hivatal bírói minőségében eljárva vezet nyilvántartást a lezárult eljárásokról, és hogy a bírósági hivatal e minőségében eljárva nem minősül a rendelet 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett hatóságnak. Ennek megfelelően az ellenérdekű fél nem rendelkezett hatáskörrel arra, hogy felülvizsgálja a bírósági hivatal környezeti információhoz való hozzáférés iránti kérelemre vonatkozó határozatát.

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 6 A fellebbező azzal érvel, hogy az ellenérdekű fél tévedett, amikor a „bírói minőséget” az irányelv alkalmazásában nem értelmezte önállóan és szinte teljes egészében arra támaszkodott, hogy az 1926. évi törvény 65. cikkének (3) bekezdése nem határozza meg azt az időpontot, amelyben megszűnik a kért iratok bírósági hivatal általi ellenőrzése. Az ellenérdekű fél szerint az, hogy az 1926. évi törvény nem határoz meg olyan végső időpontot, amelyben megszűnik az iratok bírósági ellenőrzése, azt jelenti, hogy a bírósági hivatal a szóban forgó iratokkal kapcsolatban valójában örökké „bírói minőségben” jár el. Egyszerűbben megfogalmazva, az ellenérdekű fél által alkalmazott megközelítés a következőkre korlátozódott: a) annak megállapítására, hogy az Európai Unió Bírósága a Flachglas ügyben megvizsgálta a nemzeti jogot, hogy meghatározza az adott ügyben a minisztériumra átruházott feladatokat, b) a jelen ügyben a bírósági hivatal hatáskörére irányadó nemzeti jogi rendelkezések meghatározására, c) annak megállapítására, hogy e nemzeti jogi rendelkezések egyáltalán nem szóltak arról, hogy a bírósági hivatal az eljárás lezárulását követően meddig jogosult a nyilvántartásokat ellenőrizni, és d) az irányelv céljainak további alapulvétele nélkül e kétséget az irányelv céljaival és a Bíróság Flachglas ügyben tett kifejezett megállapításaival teljes mértékben ellentétes módon rendezte.

- 7 A Flachglas ítéletet követően azonban az irányelv 2. cikkének 2. pontját funkcionális szempontból kell értelmezni. A Bíróság Flachglas ítéletben az 1(c) kérdésre adott válaszában megjegyezte, hogy a jogalkotási eljárás lezárulását követően a „jogalkotói minőség” miatti mentesülés indokoltsága is megszűnik és – az irányelv 4. cikkében szereplő mentességek függvényében – az információt közzétételre szántnak kell tekinteni.
- 8 Az irányelvet az (1), (9), (11) és (16) preambulumbekzdésére és 1. cikkére tekintettel tágan kell értelmezni.
- 9 Ezenfelül a főtanácsnok a Flachglas ügyben (32. pont) megállapította, hogy kétség esetén „az irányelvet az átláthatóság és az adatokhoz való hozzáférés szem előtt tartásával kell értelmezni”.
- 10 Ezenfelül a „bírói minőséget” ugyanúgy funkcionálisan kell értelmezni, mint ahogy a „jogalkotói minőséget” értelmezték a Flachglas ügyben. Közelebbről, a Flachglas ügyben az abban szóban forgó jogalkotói funkciót illetően a 2. cikk 2. pontja nem rendelkezik joghatással, ha lezárult az eljárás. A főtanácsnok a Flachglas ügyben (55. pont) megállapította, hogy noha helyénvaló, hogy a bírói tanács magában tanácskozzon, „közzé kell tenni a döntésük alapjául szolgáló indokokat, illetve az általuk figyelembe vett bizonyítékokat és érveket”. A főtanácsnok a Flachglas ügyben a „jogalkotói minőségre” vonatkozó döntésének meghozatala során a „bírói szférára” vonatkozó érvelését a jogalkotói szférára alkalmazta.
- 11 A Deutsche Umwelthilfe ítéletben az ügy tárgyát az a kérdés képezte, hogy a „jogalkotói minőség” a jogalkotási folyamat során kiterjedhet-e olyan szervezetre, amelynek feladata a rendeletalkotás. A Bíróság megállapította, hogy az irányelv 2. cikkének 2. pontjában szereplő választható eltérés (22. pont) „nem értelmezhető akként, hogy hatásai túlterjednek azon, ami az általa garantálni kívánt érdekek védelmének biztosításához szükséges, és az általa előírt eltérések hatályát ezen irányelv célkitűzéseinek fényében kell meghatározni”. Ezenfelül a Bíróság megállapította, hogy a mentességet annak biztosítása indokolja, hogy a jogszabály elfogadására irányuló eljárás gördülékeny legyen és (28. pont) „megszorító értelmezésnek van helye, amelynek értelmében a 2003/4 irányelv 2. cikke 2. pontja második bekezdésének első mondata kizárólag azokra az eljárásokra vonatkozik, amelyek törvény vagy törvénnyel megegyező rangú jogi norma elfogadásához vezethetnek.”
- 12 A Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a jogalkotói minőségben eljáró szerveket megillető védelem egyáltalán nem vonatkozik a rendeletalkotással megbízott jogalkotó szervezetre, mivel e szerv nem vesz részt az irányelvben előirányzott jogalkotási folyamatban, mert (29. pont) „[...] a jogalkotási folyamat különleges volta és jellegzetességei azok, amelyek mind az Aarhusi Egyezményben, mind a 2003/4 irányelvben szereplő, információhoz való jogra tekintettel indokolják a jogalkotói minőségben eljáró szervek által elfogadott aktusok vonatkozásában alkalmazott különös rendszert.”

- 13 A Bizottság az API ügyben megtagadta a folyamatban levő és lezárult eljárások tekintetében a bírósági nyilvántartásokhoz való hozzáférést az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése alapján, amely a következőképpen szól: „Az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel hátrányosan befolyásolná a [...] bírósági eljárások és jogi tanácsadás [védelmét].” A Bíróság a második kategóriát illetően megállapította (131. pont), hogy e megfontolás a zárt eljárásra nem alkalmazható, mert „már nem lehet vélelmezni, hogy a beadványok hozzáférhetővé tétele sérti a Bíróság igazságszolgáltatási tevékenységét, mivel ez a tevékenység az eljárás befejezésével véget ér” (lásd még a főtanácsnok API ügyre vonatkozó indítványának 31. pontját). A Bizottság kontra Beyer ítélet félreérthetetlenül megerősíti az API ítéletben rögzített elveket.
- 14 A Bíróság maga is az aarhusi rendelet hatálya alá tartozik és az alapügy tárgyalásán megállapítást nyert, hogy mivel az ellenérdekű fél az 1049/2001 rendelet tárgyalása során nem vette figyelembe az aarhusi rendelet joghatását, írásbeli észrevételei nem tükrözik precízen az uniós jogrend alapján az uniós intézményektől származó dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó jogi álláspontot.
- 15 Végezetül, az 1926. évi törvény 65. cikke a Bíróság Flachglas ügyben hozott határozatával összhangban értelmezhető, mivel hallgat a bírósági ellenőrzés időbeli hatályáról. Ennek hiányában az adott rendelkezés alkalmazását mellőzni kell (2018. december 4-i The Minister for Justice and Equality és Commissioner of the Garda Síochána ítélet, C-378/17, EU:C:2018:979).
- 16 Az ellenérdekű fél azt is elfogadja, hogy a „bírói minőség” fogalma az uniós jog önálló fogalmának minősül. Figyelembe kell azonban venni a nemzeti jog által létrehozott releváns „jogi és alkotmányos kontextust” annak meghatározásához, hogy a szóban forgó tevékenység az uniós jogon alapuló „bírói minőség” önálló fogalmába tartozik-e (lásd a főtanácsnok Flachglas ügyre vonatkozó indítványának 62. pontját és a Fish Legal ítélet 48. pontját).
- 17 „Az Aarhusi Egyezmény végrehajtási útmutatója” rögzíti, hogy a „hatóság” meghatározása nem foglalja magában a bírói minőségben eljáró szerveket, illetve intézményeket. Noha az útmutató nem kötelező, magyarázó jellegű dokumentumnak tekinthető (Fish Lega ítélet 38. pontja).
- 18 Az uniós jog alapján a jogerős határozatok meghozatalát és az eljárásban a jogorvoslatok kimerítését követően a bírósági ügyirathoz való hozzáférés felett gyakorolt ellenőrzés a „bírói minőség” gyakorlásának minősül. Az API ítéletben foglaltak szerint a Bíróság „éppen az – általa [...] ellátandó – igazságszolgáltatási tevékenység jellege alapján” nem tartozik az EK 255. cikk értelmében kötelezettségekkel érintett intézmények közé (82. pont).
- 19 Az uniós bíróságokra jelenleg nem vonatkozik a hozzáféréshez való jog, kivéve „amennyiben igazgatási feladatokat látnak el” az EUMSZ 15. cikk (3) bekezdése szerint.

- 20 Az általános adatvédelmi rendelet 23. cikke (1) bekezdésének f) pontja akként rendelkezik, hogy az adatkezelőre vagy adatfeldolgozóra alkalmazandó uniós vagy tagállami jog jogalkotási intézkedésekkel korlátozhatja a rendeleten alapuló jogok és kötelezettségek hatályát, „ha a korlátozás tiszteletben tartja az alapvető jogok és szabadságok lényeges tartalmát, valamint az alábbiak védelméhez szükséges és arányos intézkedés egy demokratikus társadalomban: [...] f) a bírói függetlenség és a bírósági eljárások védelme”.
- 21 A Bizottság kontra Beyer ítéletben tett megállapítás szerint (45. pont) „sem az Európai Unió Bíróságnak alapokmánya, sem az uniós bíróságok eljárási szabályzatai nem rendelkeznek a harmadik felek bírósági eljárások keretében benyújtott beadványokhoz való hozzáférési jogáról”.
- 22 A Törvényszék eljárási szabályzata 38. cikkének (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy „a Törvényszék elnökének a felek meghallgatását követően adott kifejezett engedélye nélkül harmadik természetes vagy jogi személy nem férhet hozzá valamely ügy iratanyagához”.
- 23 Noha az aarhusi rendelet alkalmazandó a Bíróságra, az nem mutat túl az EUMSZ 15. cikk (3) bekezdésén, mivel a Bíróság kizárólag az igazgatási feladatait illetően tartozik az aarhusi rendelet hatálya alá.
- 24 A bíróságok függetlenségének uniós jogi fogalmát is figyelembe kell venni. Az LM-ítéletben (63. pont) a Bíróság a függetlenség álláspontja szerint „külső” aspektusára utal, amely aspektus magában foglalja azt a követelményt, hogy a szerv „teljesen autonóm módon gyakorolja feladatkörét” „anélkül, hogy bármilyen hierarchikus kapcsolatban lenne, vagy bárkinek alá lenne rendelve, és anélkül, hogy bárhonnán utasításokat kapna, így védett az olyan külső beavatkozással vagy nyomással szemben, amely veszélyeztetheti tagjai határozathozatalának függetlenségét, és határozataikat befolyásolhatja”.
- 25 A főtanácsnok a Flachglas ügyben különbséget tesz a jogalkotói vagy bírói minőség funkcionális és szerkezeti szempontú gyakorlása között.
- 26 A Bíróság a Flachglas ítéletben megállapította (49. pont), hogy a „jogalkotói minőségben eljáró szervek vagy intézmények” fogalmának „funkcionális értelmezésére” van szükség. Ez azt jelentette, hogy annak ellenére, hogy a Flachglas ügyben vizsgált minisztériumok szerkezeti szempontból nem voltak jogalkotók, részesültek a mentességben akkor, amikor funkcionálisan jogalkotói minőségükben jártak el. Következésképpen a Bíróság megállapította, hogy úgy tekinthető, a minisztériumok „jogalkotói minőségben” járnak el, „amennyiben részt vesznek a jogalkotási eljárásban” (51. pont). Másképpen megfogalmazva, a mentesség a jogalkotói minőség tényleges gyakorlására korlátozódott.
- 27 Ezzel szemben a főtanácsnok a szerkezeti szempontból jogalkotónak minősülő szervvel kapcsolatban a Flachglas ügyben megjegyezte, hogy a tevékenységük „jogalkotói” tevékenységként történő figyelembevételére nem vonatkozhat időbeli korlátozás. A főtanácsnok e tekintetben megjegyezte (73. pont) hogy: „Az ilyen

szervek helyzetét össze kívánom vetni azokéval, amelyek a szervezeti fogalommeghatározásból kiindulva magának a jogalkotásnak a részét képezik. A törvények meghozatala és a meghozott törvények tekintetében a törvényhozás részét képező szervek kizárólag jogalkotói minőségben járnak el. Ilyen minőségben való eljárásuknak időben nincs kezdete, sem vége. Az irányelv szerinti »hatóság« fogalma alól történő kizárásuk lehetőségének ezért nincs időbeli korlátja.”

- 28 A főtanácsnok ezen észrevételével nem foglalkozott a Bíróság. Az ugyanakkor arra utal, hogy a szerkezeti szempontból „bírói minőségben” eljáró szervek esetében a 2. cikk 2. pontjának alkalmazására nem vonatkozik időbeli korlát.
- 29 Ami a fellebbezőnek az irányelv tág értelmezésének szükségességével kapcsolatos érveit illeti, az irányelv célja kizárólag annak tárgyi hatályán belül valósítható meg; nem tartoznak az alá a „bírói minőségben” végzett tevékenységek.
- 30 A fellebbező által alkalmazott megközelítés nem veszi figyelembe a „bírói minőséget” megillető mentesség 2. cikk 2. pontjában szereplő célját, különösen a bírósági eljárás gördülékenységét.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása

- 31 A szóban forgó kérdés az, hogy Írország bírósági hivatala a bírósági nyilvántartásokat az eljárásban jogerős határozatok meghozatala és a jogorvoslati lehetőségek kimerítését követően az irányelv 2. cikkének 2. pontja szerinti „bírói minőségben” vezeti-e. Amennyiben megállapítható, hogy e kérdést a Bíróság vagy más tagállamok bíróságai soha nem vizsgálták meg.